

Jens Jensen: Jeg vil gerne gøre den Bemærkning til Partiet Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Elgaard, at de Betæneligheder, han har ved at gaa med til Gennemførelsen af dette Lovforslag, nærer jeg ikke. Det ærede Medlem mente, at det var uforsvarligt i en Tid som denne at anspore Kommunerne til yderligere Vejarbejder, og der kan naturligvis være noget derom, men for mig staar det saadan, at det vil aldeles ikke blive Tilfældet, for Forholdet er det i mange Kommuner, i hvert Fald i adskillige jydskke, særlig i de vestjydskke Kommuner, at de ikke har tilstrækkelige Penge til Paabegyndelse af de Arbejder, de har faaet bevilget Tilskud til af Vejfonden, og de kan heller ikke gaa hen og laane Pengene noget Sted.

For mig staar det derfor saaledes, at Gennemførelsen af dette Forslag vil betyde en haardt tiltrængt Hjælp til Kommunerne til at faa de Arbejder i Gang, som allerede er planlagt. Og det ærede Medlem er sikkert enig med mig i, at Arbejde er langt at foretrække for Understøttelse, og jeg kan ikke se rettere end, at dette Lovforslag særlig vil virke i denne Retning. Jeg kan derfor paa egne og mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Hans Hansen: Nærværende Lovforslag om Udlaan til Kommuner motiveres med Kommunernes vanskelige Stilling, og ingen, der kender Forholdene i Kommunerne, vil heller benægte, at den Motivering er rigtig. Som det ærede Medlem Hr. Elgaard meget rigtigt pegede paa, har Vejarbejder gennem mange Aar været brugt som Middel til Mildnelse af Arbejdsløsheden. Men en anden Side af Sagen, som jeg ikke kan undlade at pege paa i denne Forbindelse, er den, at den Gældsstiftelse, Kommunerne har været inde paa gennem de mange tidligere Aar, har ikke været saadan, at man har kunnet bruge den Motivering, som man kan i Dag, tværtimod, men Forholdet er alligevel blevet det, at Kommunerne Landet over i dette Øjeblik staar med en Gældsbehæftelse paa omkring 1 Milliard Kr.

Det forekommer mig, at vi efterhaanden er kommet i en uhyggelig Grad ind paa, at det gør ikke saa meget med den efterfølgende Slægt. Vi er efter min Mening kommet alt for langt bort fra, at hvert Slægtled skal afholde sine Arbejder, og kommet ind paa, at det, det gælder om nu, er at behæfte Kommunerne og lade den efterfølgende Slægt overtage Forpligtelserne. Vi kan ikke gaa med til, at man i Nedgangstider lader Staten gaa ind paa — det er den

egentlige Fare — at optræde som en Slags Kreditforening overfor Kommunerne, i en Tid, hvor det er vanskeligt at slette den Gæld, som man kan stifte i Opgangstider. Her bryder man i Virkeligheden med det Princip, som det privatøkonomiske Liv er underkastet, at man i Nedgangstider ikke skal gøre Gæld, men tværtimod skal afbetale sin Gæld.

Den efter vor Mening farlige Fremgangsmaade, at man her, med Staten som en Slags Garant, aabner Adgang for Kommunerne til at stifte en Gæld, der er indtil 10 Gange Grundfondens og Overskudsfondens Beløb, altsaa 100—150 Millioner, kan vi, ud fra de Betragtninger, jeg her i store Træk og principielt har givet Udtryk for, ikke gaa med til. Vi kan ikke gaa med til, at man her lægger yderligere Byrder paa den unge Slægt.

Jeg er for øvrigt enig i, at det er problematisk, om man gennem denne Fremgangsmaade skaber den Betingelse for en Løsning af Arbejdsløshedsspørgsmaalet, som Lovforslaget tilsigter.

Finansministeren (Bramsnæs): Hensigten med dette Lovforslags Fremsettelse har været den at komme Kommunerne til Hjælp paa et Omraade, hvor de ønsker Hjælp, og at bidrage til at afhjælpe Arbejdsløsheden. Jeg tror at kunne sige, at disse to Hovedsynspunkter er blevet billiget af Ordførerne for det konservative Folkeparti (Koch), det radikale Venstre (Jens Jensen) og Socialdemokratiet (Fr. Andersen [Holbæk A.]), men lige saa sikkert tror jeg at have Lov til at sige, at disse Formaal ikke billiges af Ordføreren for Venstre (Elgaard). Den ærede Ordfører for Venstre mener aabenbart, at hans Parti kan tage denne Stilling offentlig, at dette, om der er mange eller faa arbejdsløse, er noget, som ikke vedkommer Venstrepartiet. Jeg tror dog, det vilde være heldigt, om der ogsaa fra den Side i vort Land kunde vises en lille Smule Forstaaelse af, at Arbejdsløsheden er den frygteligste Svøbe, som for Tiden hærger hele Verden, ogsaa Danmark, og jeg beklager i allerhøjeste Grad, at Venstres Ordfører her paa det skarpeste angreb Regeringen, fordi den prøver at finde Midler til i nogen Grad at mildne denne Arbejdsløshed.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard mente ikke, at det var nødvendigt for Kommunernes Skyld at indføre noget saadant, som her er foreslaaet. Jeg havde Lejlighed til ved Lovforslagets Fremsettelse at gøre opmærksom paa, at der fra en Række Kommuner er